

[Kjelgaard]

og den store indtægt skulle have 700 kr. eller 70 pct., at begrundelsen selvfølgelig er den ganske enkle, at den store indtægt i forvejen har afleveret de 70 pct., hvor den lille indtægt kun har afleveret de 43 pct.

Så synes jeg, det var rart for en gangs skyld at høre en morsomhed her fra talerstolen, nemlig da fremskridtspartiets ordfører tillod sig at sige »stilistisk elegance«.

Thorndahl (FP):

Jeg har kun bedt om ordet for lige at komme med en lille replik til hr. Arne Bjerregaard, der citerede mig for, at jeg skulle have sagt, at det offentliges aktivitet altid er af det onde. Det er vist en lidt anstrengt udlægning af det, jeg sagde, hvilket også vil fremgå af referatet af forhandlingerne.

Jeg vil da godt i den anledning sige, at fremskridtspartiet ønsker et højt offentligt udgiftsniveau, men ikke højere – her adskiller vi os fra andre partier – end at landets økonomi kan bære det. Når skattetrykket – og det er der mange der er enige om til gengæld – har nået sådanne højder, at det begrænser arbejdslysten, initiativet og f. eks. også, som vi diskuterer det i dag, opsparingen, har vi efter vores opfattelse overskredet grænsen for, hvor stort skattetrykket må blive. Samtidig gælder, at vort offentlige aktivitetsniveau fører til, at ressourceudnyttelsen også bliver ringe, fordi styringen er for svag, og det vil føre til ressourceespild, hvilket også fremgår af PP I og PP II: Det er formentlig hr. Arne Bjerregaard bekendt.

Så kom hr. Arne Bjerregaard med nogle betragtninger om, at man ikke kan begrænse det offentliges udgifter i nedgangstider, og hertil vil jeg godt komme med den korte bemærkning: nå!

Hvis udgifterne i en virksomhed overstiger indtægterne gennem nogen tid, som det har været tilfældet for det danske samfund, er det altså hr. Arne Bjerregaards opfattelse, at man blot kan regne med, at det kan fortsætte med at køre. Det tror jeg ikke der er ret mange virksomheder der kan leve med på længere sigt, og det kan det danske samfund, som består af en samling virksomheder, selvfølgelig heller ikke.

Med hensyn til hr. Kjelgaards bemærkninger om den stilistiske elegance har jeg alene refereret til formuleringerne i bemærkninger-

ne til lovforslaget, og jeg tror, at hr. Kjelgaard skulle gøre sig selv den tjeneste eller den glæde lige at løbe dem igennem en gang til i sammenhæng. Det vil nok være nyttigt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var mine spørgsmål til hr. Kjelgaard, hvorfor det dog skulle være sådan, at man gav så mange begunstigelser til de store indkomster og så få til de små. Da sagde hr. Kjelgaard, at det havde hr. Arne Bjerregaard allerede svaret på, nemlig at de store indkomster i forvejen havde betalt.

Hvis nu de store indkomster i forvejen har betalt og man derfor kan give dem tilskud, kan hr. Kjelgaards ord om, at det ikke går ud over statskassen, ikke være rigtige; og det er de jo heller ikke. Hr. Kjelgaard må dog vide, at i det øjeblik man unddrager fra beskatning et eller andet beløb, går det ud over statskassen, og da statskassen skal have pengene ind, udskriver den skatter hos de andre og flytter, som ministeren for skatter og afgifter så rigtigt sagde det, skattetrykket over på andre.

Må jeg så komme tilbage til hr. Arne Bjerregaards bemærkninger om, at de store indkomster giver mere, og beklage, at et folketingsmedlem ikke kender lidt mere til, hvordan dansk beskatning virker. Tager vi en lav indkomst på 75.000 kr., vil denne ifølge alle undersøgelser og alt, hvad vi kender, have et fradrag på 2.000 kr. og derefter komme til at betale 33 pct. i skat. Tager vi en indkomst på 100.000 kr., vil denne, efter hvad alle undersøgelser viser, have ca. 15 pct. i fradrag og derfor slippe med at betale 30 pct. i skat. Tager vi en indkomst på 200.000 kr., ved vi, at den har et fradrag på ca. 50.000 kr. i gennemsnit, snarere mere end mindre, og derfor også slipper med omkring de 30 pct. Det er ikke rigtigt, at de store indkomster betaler forholdsvis mere i Danmark. I de eksempler, jeg har nævnt her, og det er meget gode gennemsnitseksempler, betaler de store indkomster mindre procentvis end de små indkomster, og sådan er virkeligheden i Danmark i dag. Vi har ikke progressiv beskatning på grund af fradragene, og det er dem, de konservative mener yderligere skal forøges, sådan at de store indkomster kommer til af deres bruttoindkomst at betale endnu mindre, end de gør i dag.